

od 21.března 1978 do 21.dubna 1978

Sdělení Charty 77 ze dne 6.4.1978	2
Životopis nového mluvčího Jaroslava Šabaty	2
297 čs. občanů: Trest smrti je jedna z njetemnějších skrvn na tváři našeho věku	2
Václav Havel: Nedělíme se na disidenty a ty ostatní; bezpráví bude kritizováno bez ohledu na to, na kom je páchané	7
Mezinárodní konference o východní Evropě	9
Charta 77: Dopis SOF - Úlohou odborového hnutí je bojovat proti bezpráví vsude, kde se vyskytně	13
Charta 77: Dopis G. Husákovi - Respektování lid- kých práv není vnitřní záležitostí toho kterého státu, ale věcí všech lidí	14
Informace o dopisu P. Uhla Socialistickému výboru pro vých. Evropu	16
Informace o dopisu J. Hájka W. Brandtovi	17
Informace o dopisu libereckých občanů gen. prokurátorovi ve prospěch Miroslava Černého	17
Informace Výboru pro propuštění V. Havla, J. Kukala a P. Landovského	18
Rudolf Battěk: Nebudeme nadále v žádné poloilegalitě a nenecháme se vyhazovat z vlastní země - výtah z otevřeného dopisu W. Brandtových B. Kreiske a O. Palmemu	18
O zprávě P. Janýra	18
Trestní stíhání M. Zajíčka a R. Gombíka /usnesení/ T. Bisek: Zpráva z Televíze	19
Ke kritickým postojům J. Tesaře, výročí F. Kriegela, o textu Sto let českého socialismu,	21
O textu Deset let "pražského jara"	22
Ota Orněst na svobodě, Ota Bokroš odsouzen	23
Věc Martina Šimsy, otevřený dopis J. Cashovi, o Jazzové sekci, Fr. Vaněček svazu novinářů, provokace proti K. Bartoškovi, emigrace Vankových z Karlovy Varů, pracovně právní spor Petra Uhla - krátké informace	24
Fejetony, články, dopisy	25
Obsah předcházejících čísel inf.o Chartě 77	25

SDĚLENÍ CHARTY 77 ZE DNE 6.DUBNA 1978

Charta 77 tímto oznamuje, že v duchu jejího sdělení z 21.9.1977, v němž byl naznačen způsob, jakým se její signatáři střídají ve funkci mluvčích, nastoupil na návrh odstupujícího dr.Jiřího Hájka a se souhlasem ostatních mluvčích do této funkce dr.Jaroslav Šabata, který dal zároveň souhlas k tomu, aby některé dopisy a sdělení Charty 77, jež nesnesou odkladu, podepisovali pouze pražští mluvčí.

Dr.Ladislav Hejdánek, mluvčí Charty 77
 Marta Kubišová, mluvčí Charty 77
 prof.dr.Jiří Hájek DrSc.
 dr.Jaroslav Šabata, mluvčí Charty 77

oooo0000oooo

Jaroslav Šabata je absolvent filozofické fakulty Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Brně, kde studoval filozofii a psychologii. V 50. a 60. letech působil převážně na katedře marxismu-leninismu a na katedře psychologie této fakulty; v 60. letech byl jako docent ~~přednášející~~ vedoucím ~~těchto~~ kateder. V roce 1968 pracoval jako tajemník krajského výboru KSC v Brně. Jako delegát XIV. mimořádného sjezdu KSC byl ~~zvolen~~ zvolen do ústředního výboru této strany. Na zasedání tohoto výboru dne 31.8.1968 přednesl projev, který předznamenal činnost komunistů v opozici. V následujících měsících byl zbaven svého místa v aparátu KSC, později i místa na fakultě, byl vyložen z KSC a pro opoziční činnost byl v r.1971 uvězněn a v r.1972 odsouzen pro tzv. podvratnou činnost k šesti a půl rokům vězení. V r.1976 byl podmíněně propuštěn. Před zatčením pracoval jako železář na stavbě, po propuštění z vězení i nyní pracuje jako skladový dělník. Od konce r.1976 se aktivně zapojil do hnutí za občanská práva jako jeden z prvních signatářů Charty 77. Rovněž jeho manželka a tři dospělé děti jsou signatáři Charty 77. Jaroslav Šabata bydlí v Brně-Pisárkách, v ulici Křížkovského č.43. Jaroslavu Šabatovi je 50 let.

oooo0000oooo

297 ČS. OBČANŮ: TREST SMRTI JE JEDNA Z NEJTEMNĚJŠÍCH SKVRN NA TVÁŘI NAŠEHO VĚKU

Kancelář Federálního shromáždění ČSSR

Za zrušení trestu smrti se už po léta zasahuje v různých zemích světa mnoho vynikajících mužů a žen; četní humanisté moderní doby věnovali tomuto boji hodně sil. Na téma trestu smrti bylo napsáno už bezpočet filozofických, sociologických i právnických esejí a analýz, prokazujících přesvědčivě jeho morální neoprávněnost, nehumanitarnost a neúčinnost.

I my se domníváme, že trest smrti je projevem neucty k lidskému životu a smutným pozůstatkem barbarické morálky, založené na principu "oko za oko". Jsme přesvědčeni, že tento "trest" se bude jevit budoucím generacím jako jedna z nejtemnějších skvrn na tváři našeho věku.

Podle našeho pevného přesvědčení člověk nemá právo vztáhnout ruku na život druhého člověka, a to ani tehdy, kdy tak činí jménem společnosti a její domnělé ochrany proti individuálnímu násilí.

Trest smrti není ve skutečnosti ochranou společnosti proti vraždě a násilí, ale spíš naopak jejich potvrzením: nejen že násilí vykonávané jménem společnosti psychologicky ospravedluje i násilí jedince, ale společnost, přisvojujíc si jako legitimní způsob výkonu spravedlnosti právo zničit lidský život, vybavuje nepřímo tímto právem i ty osoby nebo skupiny osob, které se domnívají, že spravedlnost a pravda jsou na jejich straně a nikoli na straně oficiální moci. Mízi-li dnes přitom stále říkájí zřetelněji rozdíl mezi vraždou a takovýmto svévolným "výkonem spravedlnosti", znamená to, že trest smrti vlastně nepřímo podporuje i tento druh násilí. Zároveň tím ale zpětně vyvolává otázku, jaký je rozdíl nebo kde je hranice mezi trestem smrti jako domněle oprávněným výkonem spravedlnosti a klasickou vraždou.

Víme, že část veřejnosti trest smrti schvaluje. Domníváme se však, že tito lidé si většinou neuvědomují, že trest smrti je svou podstatou aktem msty a že tedy apeluje na jiné a horší vlastnosti člověka než je smysl pro spravedlnost. Je nedůstojné kulturního státu, aby dosahoval identifikace veřejnosti se svou justiční praxí takovýmto ~~způsobem~~ apelem. Snad těžší, ale rozhodně správnější by bylo, kdyby se snažil v této věci působit výchovně a přesvědčovat lidi o skutečné podstatě tohoto trestu. Jak moderní penologie prokázala, jde o trest nesmírně bolestivý a tedy vlastně o hrozné fyzické násilí.

Trestem smrti si stát de facto usnadňuje řešení těžkých kriminálních případů na úkor morálky a humanity. Domníváme se, že moderní stát nemůže účelové ohledy, jako je například zřetel k výdajům spojeným s preventí, nadřazovat lidskosti, nejen z důvodů principiálních, ale i proto, že má všechny prostředky k dispozici, aby společnost ochraňoval způsobem, který není s lidskostí v rozporu.

Trest smrti zbavuje společnost lidí, kteří ji ohrožují. Příčiny jejich jednání však neodstraňuje. Jsme přesvědčeni, že skutečnou a trvalou ochranu společnosti je třeba zajistit tím, že stát nebude lidtovat žádných prostředků, investovaných do řešení těch sociálních problémů, které kriminalitu vyvolávají, do prevence, výchovy, léčení a v neposlední řadě do lidsky důstojné izolace postižených nevyléčitelnou společensky nebezpečnou deviací.

Zkušenosti většiny států, které trest smrti zrušily, vyvracejí argument, že jeho zrušení vede k růstu kriminality. Není to pravda. Růst nebo klesání kriminality způsobují úplně jiné faktory.

Trest smrti, pokud ho lze vůbec chápat jako trest, je trestem neodpovatelným. Domníváme se, že naše ze-
mě, v níž byly ~~PFM~~ lety odsouzeny k smrti desítky ne-
vinných osob, mezi nimi dokonce i jedna žena, by měla
z této skutečnosti vyvodit přirozený a důstojný závěr:
vypustit tento trest ze svého právního řádu.

Hnutí proti trestu smrti se v naší zemi naposled rozvinulo před devíti lety. Odborná expertiza, kterou si tehdy Federální shromázdění k této věci vyžádalo, vyzněla ve prospěch zrušení trestu smrti.

Na mezinárodním fóru se nedávno znova objevila vý-
zva všem státům, aby tento trest zrušily. Apelujeme
tímto na Federální shromázdění ČSSR, aby zařadilo o-
tázkou zrušení trestu smrti opět do programu svých jed-
nání.

Josef Adámek, studující, Evžen Adámek, dělník, Stanislav Adámek, studující, Jaroslav Bašta, dělník, ing. Rudolf Battěk, sociolog, Jan Bednář, studující, Jiří Bednář, fotograf, Otta Bednářová, novinářka, Marie Benetková, v domácnosti, Zbyněk Benýšek, výtvarník, Jarmila Bělíková, psycholožka, Ivan Bierhanzl, dělník, ing. Tomáš Bísek, duchovní, Daniela Bísková, v domácnosti, Pavel Blattný, malíř, Otto Bokroš, voják, Zdeněk Bonaventura Bouše, duchovní, Jan Brabec, dělník, Pavel Brichta, skladník, Dobromila Brichtová, historička, Eugen Brikcius, svobodné povolání, Pavel Brom, výtvarník, Josef Brukner, spisovatel, Pavel Brunnhofer, dělník, Jeroným Březina, řidič, Alena Břízová, v domácnosti, Zdeněk Buček, dělník, Blanka Bukovanská, dělnice, Václav Burian, dělník, Naděžda Cachová, Petr Cajzl, studující, Petr Cibulka, figurant, Anna Ciháková, důchodkyně, prof. dr. Václav Černý, literární historik, Anna Černá, učitelka, Luděk Česenek, historik, Jaří Daníček, dělník, Jiří Dienstbier, novinář, Zuzana Dienstbierová, psycholožka, Jana Dlabačová, studující, Luboš Dobrovský, novinář, Bohumil Doležal, literární kritik, Ota Doubek, dělník, doc. dr. Ivan Dubský, filozof, Pavel Dvořáček, dělník, Jaroslav Fic, technik, Milos Fládr, sociolog, M. Floríková, důchodkyně, Karel Freund, dělník, Helena Fürstová, správcová, M. Geussová, novinářka, Richard Goldman, spisovatel, Stefan Gürtler, dělník, Jan Hais, dělník, Marie Haisová, úřednice, prof. dr. Jiří Hájek, politik, Miloš Hájek, historik, Miroslav Hájek, výtvarník, Václav Havel, spisovatel, Karel Havláček, výtvarník, Zbyněk Hejda, spisovatel, dr. Ladislav Hejdánek, filozof, Heda Hejdánková, úřednice, Jana Hejdánková, domácí pracovnice, Petra Hejdánková, konstruktérka, Stepánka Hejdánková, úřednice, dr. Ludvík Hlaváček, historik umění, Dagmar Hlavsová, studující, Vitezslav Holata, dělník, Ladislav Holub, dělník, dr. Miloslava Holubová, Stanislav Homola, zahradník, Zdeněk Horáček, studující, Jan Hrabina, poštovní doručovatel, Marcela Husáková, studující, Jaroslav Hutka, písničkář, Jiří Chalupa, studující, Libor Chloupek, dělník, Vlasta Chramostová, herečka, Jiří G. Janeček,

dělník, Pavel Janský, spisovatel, dr. Jiří Jirásek, právník, Juliana Jirousová, výtvarnice, Věra Jirousová, historička umění, Jarmila Johnová, v doménosti, Vladislav Juráček, řidič, Zbyněk Jonák, výtvarník, Petr Kabeš, spisovatel, dr. Erika Kadlecová, socioložka, Josef Kalota, montér, Eva Kantúrková, novinářka, Svatopluk Karásek, duchovní, Jan Keller, duchovní, Jan Kindl, dělník, Ivan Klíma, spisovatel, Helena Klímová, socioložka, Eva Kmentová, sochařka, Milan Knižák, svobodné povolání, Marie Knižáková, úřednice, Michal Kobal, dělník, Alfréd Kocáb, duchovní, Zina Kočová-Freundová, správcová, Pavel Kohout, spisovatel, Tereza Kohoutová, dr. Václav Komeda, historik, Petr Kopta, překladatel, Alexandr Komaško, technik, dr. Božena Komárková, profesorka, František Korbelář, duchovní, Jan Korbelyk, sanitář, Vavřinec Korčiš, tunelář, Miroslav Koryčan, dělník, Jaroslav Kořán, překladatel, Anna Kounčáková, dělnice, Bronislava Kounčáková, prodavačka, Marcela Kounčáková, knihovnice, Ivana Koutská, v doménosti, Karel Kraus, překladatel, Adriena Krausová, odborná pracovnice, Sabina Krausová, knihovnice, Andrej Krob, dělník, Marta Kubíšová, zpěvačka, Libuše Kudělková, studující, Jaroslav Kukal, dělník, Milada Kulhánková, důchodkyně, Daniel Kumerman, skladník, Karel Kyncl, novinář, Pavel Landovský, herec, Vilém Lasaň, dělník, Tomáš Liška, technik, ing. Jan Litomiský, agronom, Jaroslav Libánský, dělník, Drahoslava Libánská, Jiří Liška, dělník, Jan Lopatka, literární historik, St. Lunga, dělník, prof. dr. Milan Machovec, filozof, Ivan Maňásek, studující, Pavel Manousek, knihkupec, Květa Marková, úřednice, prof. Jan Mašek, důchodce, Jelena Mašínová, spisovatelka, Vladimír Matousek, studující, Věra Matulová, duchovní, Michal Matzenauer, dělník, Marie Matzenauerová, duchovní, František Maxera, výtvarník, Otakar Michl, programátor, Jaroslav Mišák, studující, František Mocko, studující, Jan Moravec, režisér, Jiří Mrázek, dělník, ing. Oldřich Musil, odborný pracovník, ing. Jana Musilová, v doménosti, Jiří Müller, čistič výloh, ing. Jarmila Najbertová, knihovnice, Růžena Nechvátalová, profiavačka, M. Jiří Němec, psycholog, Dana Němcová, psycholožka, Markéta Němcová, Pavla Němcová, studující, Petr Novotný, dělník, Pavel Opočenský, Rostislava Paarová, studující, Hana Palcová, socioložka, Viktor Parkán, dělník, Libuše Pátková, studující, dr. František Pavliček, spisovatel, Karel Pecka, spisovatel, Jiří Pechar, překladatel, Josef Petráš, překladatel, Tomáš Petřívý, studující, Tomáš Pěkný, spisovatel, Jaroslav Pfann, duchovní, Olga Píknová, studující, Jana Pilátová, novinářka, Zdeněk Prince, filozof, Bohdan Pivonka, duchovní, Martin Podborský, studující, ing. Zdeněk Pokorný, dělník, Petr Pospíchal, tiskář, Emil Pospíšil, inv. důchodce, J. Povejšil, vědecký pracovník, František Povolný, Jan Princ, dělník, ing. Květoslava Princová, Karel Přikryl, prodavač, Miloš Rejchrt, duchovní, Jitka Rejchrtová, v doménosti, Miroslava Rektorisová, novinářka, Zuzana Richterová, studující, ing. Pavel Roubal, projektant, Věra Roubalová,

v domácnosti, Jakub Ruml, kalkulant, Jan Ruml, dělník, Alžběta Růžičková, duchodkyně, Václav Procházka, vývojový pracovník, Věra Průšková, tranzistérka, dr. Pavel Rychetský, právník, Jan Ságl, fotograf, Pavel Ságl, dělník, Ján Sedal, studující, Vojtěch Sedláček, technolog, Jaroslava Sedláčková, dělnice, Jaroslav Seifert, spisovatel, dr. Gertruda Sekaninová-Čakrtová, právnička, Jan Schneider, figurant, Karol Sidon, spisovatel, Jiří Skácelík, dělník, Miroslav Skalický, dělník, Bohumír Slavík, prodavač, Josefa Slánská, ing. Rudolf Slánský, technik, Jan Sokol, technik, Karel Soukup, dělník, Andrej Stankovič, spisovatel, František Stárek, technik, Jiří Středa, dělník, Eva Stuchliková, psycholožka, Jaroslav Šuk, dělník, Xenie Svobodová, úřednice, dr. Jaroslav Šabata, politolog, Václav Šabata, dělník, Anna Šabatová, v domácnosti, Barbara Šabatová, profesorka, Lenka Šabatová, laborantka, Jan Šafrata, měřič, Jiřina Šalamounová, duchodkyně, Ladislav Senkyřík, studující, Jiří Ševčík, vědecký pracovník, Jana Ševčíková, historička umění, Libuše Silhánová, socioložka, Vladimír Škutina, novinář, Dušan Šíšulák, řidič, Jan Simsa, duchovní, Martin Šimasa, dělník, ing. Karel Šling, dělník, Pavel Šrut, spisovatel, Petruška Šustrová, uklizečka, Jan Tesař, historik, Jiří Tichý, dokumentátor, Ladislav Tkáč, technik, Julius Tomín, filozof, Tomáš Tichák, studující, Josef Topol, spisovatel, Jan Trefulka, spisovatel, Marcela Třebická, Vlastimil Třešňák, písničkář, Jana Tumová, prodavačka, Milan Uhde, spisovatel, Petr Uhl, technik, ing. Jana Ulrychová, výzkumná pracovnice, Jaroslav Unger, Zdeněk Urbánek, spisovatel, Ludvík Vaculík, spisovatel, Marie Valachová-Hájková, Květuše Valentová, poštovní doručovatelka, Jan Vaník, elektrikář, Pavel Vašíček, úředník, dr. Zdeněk Vašíček, historik, Antonie Vašíčková, Petr Večeřa, studující, Vladimír Veit, písničkář, Aleš Vejvoda, dělník, Jan Vít, novinář, Jan Vladislav, spisovatel, Josef Vohryzek, překladatel, Vladimír Voják, studující, Ludmila Vojířová, sochařka, Zdeněk Vokatý, dělník, Vladimír Vondra, spisovatel, Radko Vondráš, fotograf, Dagmar Voňková, písničkárka, Prokop Voskovec, správce depozitáře, Věra Vránová, poštovní zaměstnankyně, Pavel Vrany, dělník, Tomáš Vrba, psycholog, Václav Vrba, psycholog, Lubomír Vydra, dělník, prof. Josef Vydráš, duchodce, ing. Alois Vyroubal, dělník, Josef Wágner, dělník, Lubomír Weigert, posunovač, Jiří Weis, technik, Jaromír Wišo, malíř, Pavel Zajíček, dělník, Vladimír Zavadil, dělník, Jiří Zelenka, dělník, Jitka Zelenková, technička, dr. Jiřina Zelenková, lékařka, ing. Pavel Zelinka, konstruktér, Petr Zhoř, fotograf, Alois Ziegler, duchodce, Jan Zítko, dělník, dr. Josef Zvěřina, duchovní

V Praze dne 21. března 1978

Odesílá a za autenticitu podpisů odpovídá dr. Gertruda Sekaninová-Čakrtová, Šárecká 67, Praha 6

VÁCLAV HAVEL: NEDĚLÍME SE NA DISIDENTY A TY OSTATNÍ.
BEZPRÁVÍ BUDA KŘITIZOVÁNO BEZ OHLEDU
NA TO, NA KOM JE PÁCHÁNO.

/Z rozhovoru s Václavem Havlem, který dne 31.3.1978 o-tiskl vídeňský deník KURIER a později další noviny./

Otzáka: Byl jste mezi prvními mluvčími Charty 77, v souvislosti s Chartou jste byl vloni přes čtyři měsíce a letos šest týdnů ve vězení; je o vás známo, že patříte k jejím aktivním signatářům. Co soudíte o současné situaci této občanské iniciativy?

V.H.: Některí zahraniční přátelé se nám občas svěřují s pocitem, že Charta 77 nyní poněkud odpočívá, že je unavena perzekucemi, že málo pracuje. Je to mylný dojem, pramenící asi z nepříliš dobré informovanosti. Právě v poslední době pracuje Charta velmi intenzivně, vydala několik důležitých dokumentů a sdělení, intervenovala v mnoha případech bezpráví. Její činnost je dnes možná méně nápadná, také už není předmětem tak osudních útoků oficiální propagandy, nicméně zdá se mi, že právě v posledních měsících nabrala Charta nový dech: mnoho signatářů, mezi nimi hodně mladých lidí, se rozmanitými způsoby angažuje v duchu jejího poslání. Dík atmosféře, kterou Charta vytváří, vznikají i další důležité jevy jako je například svépomocná univerzita, samizdatová literární revue apod. A pokud jde o ty perzekuce, mají přesně opačný efekt, než jaký mají mít: signatáře spíš pobízejí k práci. /Naše nedávné avévolné obvinění a uvěznění dalo například vzkaz výboru, který poprvé vyzkoušel v našich podmírkách princip paralelního neoficiálního vyšetřování, princip, který uplatněn i nyní případy- může představovat nový způsob, jak čelit mocenské svévoli./

Otzáka: O Chartě 77 je známo, že se v ní sesli lidé velmi rozmanitého politického a filozofického přesvědčení i rozmanitého životního stylu. Nekomplikuje ji to trochu práci? A nesvazuje to různým skupinám ruce?

V.H.: Myslím, že ne; řekl bych, že spolupráce různým názorovým seskupením naopak spíš prospívá: lépe se na vzájem poznávají, konfrontují a inspirují, dík čemuž se na jedné straně učí toleranci a konstruktivnímu soužití a na druhé straně se zároveň lépe a rychleji vyhraňují v tom, čím se od sebe odlišují. Obě jim je ku prospěchu a Chartě tento stav zaručuje, že neustrne v nějaké jednokolejnosti nebo schematismu. Ostatně různé duchovní okruhy se v Chartě spojily nad určitými konkrétními úkoly, které považují shodně za důležité. Mimo rámec těchto úkolů si jde každý dál svou vlastní cestou a neměl by být ve svém myšlení a svých snáhách Chartou nijak omezován. Já osobně se domnívám, že dříve nebo později vznikne u nás mimo oficiální struktury prostor jakebosi "druhého politického života", v němž se budou

různé politické koncepce konfrontovat, což je jev v každé strukturovanější moderní společnosti přirozený a natrvalo nepotlačitelný. Vznikne-li takový prostor, bude vděčit Chartě za to, že jeho vznik urychlila, bude však představovat už něco jiného a bude přirozeně existovat mimo Chartu, jejímž úkolem není vytyčovat nějaké alternativní politické programy. Stručně řečeno: Charta 77 rozvíjí to, co nás spojuje, aniž by nám bránila rozvíjet mimo její rámec to, co nás rozděluje.

Otázka: Nemrzí vás, že už nejste mluvčím Charty 77?

V.H.: Od začátku jsme tuto funkci chápali především jako funkci pracovní a vždycky jsme počítali s tím, že se v ní budou různé osoby střídat. Je to dobré nejen proto, že jde o velké zatížení časové a nervové, ale i proto, že s každým novým mluvčím dostává práce Charty nutně nový valér a strhává k sobě další osoby. Já si samozřejmě velmi vážil důvěry, které si mi dostalo tím, že jsem byl vedle profesora Patočky a dr. Hájka v první trojici mluvčích. Když se mi ale na jaře 1977 zdálo z různých důvodů nutné se této funkce vzdát, udělal jsem to s vědomím, že bych to dříve nebo později musel udělat, i kdyby těchto důvodů nebylo. Charta 77 jsme totiž my všichni a příliš dlouhý pobyt jednoho z nás ve funkci mluvčího by ji zbytečně opticky spojoval s jednou osobou. Tak to cíti i dnešní mluvčí a i oni počítají s tím, že budou v budoucnosti vystřídáni.

Otázka: V čem spatřujete hlavní význam Charty 77?

~~DĚPĚVÁK~~ V.H.: Mluvili jsme už o tom, že mezi signatáři Charty jsou lidé různého smýšlení. Už proto by i na tu otázku různí signatáři asi odpověděli různě. Já osobně považuji za nejdůležitější aspekt Charty ten, který akcentoval už profesor Patočka, totiž její význam mravní. Její význam společenský, právní či politický odvozuji teprve z něho.

Otázka: Co tím konkrétně myslíte?

V.H.: Chartisté jsou lidé, kteří se rozhodli říkat nahlas věci, které si myslí většina jejich spoluobčanů, které však říkat nahlas nemohou, nechtějí-li přijít apon o ty životní možnosti, které mají. Chartisté vědí, co tím riskují, ale přesto to dělají, protože se domnívají - jak napsal Patočka - že jsou věci, které stojí člověku za to, aby za ně trpěl. Nikomu nevyčítají, že je nenásleduje, nikoho k tomu nenutí, za svou pravdu platí jen ze svého. V době, kdy celý komplex duchovních, civilizačních i politických tlaků vede k stále hlubší společenské demoralizaci, zdá se mi tento /na první pohled poněkud sebevraždený/postoj vlastně jediným skutečně reálným způsobem, jak této situaci čelit a jak přispívat k její nápravě. Myslím, že nase společnost tento aspekt Charty pochopila. Ale negde jen o to: v duchovním podhoubí Charty hrála významnou roli myšlenka občanské rovnosti a neoddělitelnosti svobody. Někteří z nás se v posledních letech ocitli v postavení jakýchsi "profesionálních disidentů", prominentních opozičníků, jakýchsi "chráněných

zvířat", jimž je dovoleno leccos, co jiným dovoleno není. Tolerujíc několik známých "kritiků režimu", vytvářela společenská moc iluzi, že mimo těchto několika nenepravitelných nespokojenců jsou vlastně všichni spokojeni a že se nikdo jiný neozývá prostě proto, že k tomu nemá důvod. Když zavřeli mladé hudebníky kolem skupiny The Plastic People of Universe, mnozí tzv. "disidenti" se jich zastali a v otevřeném dopise Heinrichu Böllovi jsme napsali přímo, že odmítáme status "chráněných zvířat" a že nechceme tím, že jsme známější a že se nám relativně tolik neděje, vytvářet kouřovou clonu, za níž je možno skrýt pronásledování méně známých. Chartě 77 se skutečně podařilo -přes houževnaté polemisy oficiální propagandy a policie vydávat ji opět jen za záležitost několika "profesionálních disidentů"- tyto umělé rozdíly setřít: už se nedělíme na disidenty a ty ostatní a oficiální si musejí zvolna zvykat na to, že bezpráví bude kritizováno bez ohledu na to, na kom je páchané. Charakteristické tuto věc bytostně cítí a upozornují proto stále častěji na případy těch osob, které nejsou obecně známé a které se netěší ani té nepatrné ochraně, kterou poskytuje Charta 77.

Otzáka: Jak se celkově díváte na perspektivy společnosti ve vaší zemi?

V.H.: Domnívám se, že moderní společnost -nejen u nás, ale i na Západě- je v kríze hluboké krizi. Chápu ji především jako krizi duchovní, mravní, existenciální. Všechny ostatní krizové jevy, od zoufalých ekologických výhledk přes absurdní prázdnotu vyspělé konzumní společnosti až po politický marasmus různých zjevných i skrytých diktatur, chápu jako důsledky této celkové krize člověka. Jediné skutečné východisko z ní vidím v perspektivě jakési obsáhlé a hlubkové "existenciální revoluce", v jakési duchovní a mravní rekonstituci člověka a společnosti. Od různých politických ideologií jako takových a od jejich střídání si mnoho neslibuji a za důležitější, než k jakému hnutí se někdo hlásí, považuji, jaký je člověk. Nevěřím ani moc na různé politické strany, systémy, koalice, blásky a doktríny. Spiš věřím na méně nápadná, ale oprádovější společenství lidí, kterým jde o důstojný a smysluplný život. Neupínám se konečně k nějakým politickým či jiným "změnám "odshora", ale věřím spíš na to, co každý z nás udělá tam, kde je, "dole". Ostatně objevilo-li se v posledních letech něco lepšího ve "vysoké politice", bylo to téměř vždy jen výsledkem procesů, jejichž počátky byly "dole": ve sféře životních politických, tužeb, nároků a myšlenek obyčejných slušných lidí.

oooooooooooo

MEZINÁRODNÍ KONFERENCE O VÝCHODNÍ EVROPĚ

Ve dnech 20. a 21. ledna 1978 se konala v Bruselu mezinárodní konference o situaci v zemích východní Evropy. Večer 20. ledna byl věnován desátému výročí Pražského jara. Pořadateli konference byly belgický Výbor 1. máje /za demokratické svobody a práva pracujících v zemích Východo-

du/ a Kruh svobodného bádání Svobodné univerzity v Bruselu.

Během večera věnovaného Československu byl v budově univerzity promítán film novináře Racula Goularta, který ho v Československu natočil těsně před srpnem 1968. Několika stům diváků film uvedli členové Výboru 1. máje Cécile Rolinová a Jean-Marie Chauvier, býv. čl. red. belgického komunistického deníku Le Drapeau Rouge v Moskvě. Po filmu promluvili Jiří Pelikán a Zdeněk Mlynář. Účastníci setkání vydali následující sdělení:

Považujeme odchod sovětských vojsk za základní podmínu pro to, aby Československo mohlo být svobodné, demokratické a socialistické. Požadujeme osvobození politických vězňů - Lederera, Macháčka, Laštůvky a stovek dalších, které režim odsoudil často jen za to, že vyjádřili svůj názor. Iniciativa Charty 77 je významná nejenom jako protest proti totalitnímu režimu, ale také jako základna pro intenzivní politický život, která dovoluje, aby opozičně orientovaní lidé žijící v Československu si vyměňovali názory a diskutovali. V této souvislosti protestujeme proti důhledu, jemuž jsou po řadu měsíců podrobeni František Kriegel a Petr Uhl, a proti všem formám diskriminace čs. obránců lidských práv. Podepsáni účastníci shromáždění, svolaného k 10. výročí Pražského jara a organizovaného bruselským výborem solidarity /Výborem 1. máje/.

Sobota 21. ledna byla věnována řadě vystoupení. Nejprve promluvil Jean-Marie Chauvier, podle něhož sovětský systém není ani kapitalistický ani socialistický a který po analýze politické a hospodářské situace zemí Východu dospěl k závěru, že "iluze seberéformy /systému/, které mohli pokrokoví lidé na Západě chevat vzhledem k 'pražskému jaru'", byly definitivně zničeny v Praze roku 1968". Po něm vystoupili francouzský marxistický ekonom Jean-Marie Vincent a vědecký pracovník bruselské univerzity Guy Desorle. Posledním řečníkem dopoledního zasedání byl Jiří Pelikán, který uvedl, že jákakoli změna, včetně změn v sovětském vedení, je lepší než klid. Ale odkud můžeme očekávat opravdovou změnu? Nikoliv z jediné země, ale z několika východoevropských zemí současně, což by mohlo v Moskvě vyvolat otřes, jehož v důsledku by akceptovala "finlandizaci" zemí východní Evropy, tj. kontrolovanou, avšak reálnou svobodu. Opoziční postoje se už neomezují na intelektuály, ale zasahují i dělnické prostředí. Nelze již očekávat, že by změny byly vyvolány vedením; pravky těchto změn jsou nejvýraznější v současném Polsku.

K dopolední části diskuse poznámenává komunistický Le Drapeau Rouge, že uvedení čtyři řečníci "přednesli poněkud zmatené příspěvky o tom, zda společnosti východoevropských zemí jsou nebo socialistické" a oproti tomu pochvalně piše o svědectví přímých svědků, kteří vystoupili odpoledne, jmenovitě Zdeňka Mlynáře a Wolfa Biermannu, jejichž názory cituje. Dále tento list uvádí, že Zdeněk Mlynář, který je jeden z iniciátorů Charty 77,

zdůraniil nutnost politické demokracie, protože marxismus se nemůže vyvíjet pokud se brání těm, kteří mají opoziční názory, aby se vyslovili.

Wolf Biermann z NDR vysvětlil, že mnozí emigranti z Východu skončili u politické pravice jen proto, že západní levice nebyla schopna správně reagovat na jejich problémy. Biermann přednesl svou odpověď na manifest demokratických komunistů z NDR, publikovaný ve Speigelu. /Tuto odpověď zveřejnil mezičím m.j. týdeník blízký SPD Die Zeit./ "Poučení z Prahy nejsou tanky, uzavřel své vystoupení německý zpěvák. Invaze tanků naopak prokázala, že revoluce v zemi polovičního socialismu je snadněji uskutečnitelná než v zemi dobré zaběhaného kapitalismu.

Dále vystoupili sovětský inženýr Bělocerkevský, Bulharov Marinov a Polák Pomian, který uvedl, že v Polsku zasáhl kritický postoj tolik lidí, že represe ve větším měřítku byvedla k nepředvidatelné situaci. KM

Autoři třetí řady vystoupení byli z begické levice. Socialistický poslanec Ernest Glinne mj. nepřímo kritizoval komuniké, které bylo vydáno na závěr návštěvy delegace jeho strany v Praze; vysvětlil, proč není možno ho vřít o socialismu ve východní Evropě. Přimlouval se za obhajobu lidských práv všude na světě. Po něm vystoupil člen ÚV KS Belgie Jean Du Bosch, který připomněl, že jeho strana odsoudila sovětskou intervenci do Československa /zajímavé je, že Le Drapeau Rouge, v obsárné zprávě o Du Boschově vystoupení to neuvádí/. Podle něho dochází na Východě k omezování svobody a jevy útisku je třeba jasně odsoudit, "tím spíše, že se vyskytuje v socialistických státech". SSSR je socialistickou zemí, protože jeho struktura odpovídá marxistické definici, soudí Jean Du Bosch. Postoj své strany k SSSR označil jako "kritickou solidaritu". Belgičtí komunisté soudí, že ve světovém měřítku jsou cíle podle významu žazeny v tomto pořadí: národně osvobozenecí boj, boj proti kapitalismu a úsilí o odzbrojení. A v této oblasti jsme na stejné straně jako SSSR, uzavřel. Nemůžeme být lhostejní k osudu těch, kteří trpí útiskem v socialistických zemích, řekl na závěr, ale nemůžeme rovněž ztráct ze zřetele, že právě naše úspěchy demokratické cesty k socialismu nejlépe pomohou ke zlepšení situace v těchto zemích.

Disidenti říkají někdy diskutabilní věci, řekl další řečník, ekonom Ernest Mandel z Revoluční ligy pracujících. Ale je třeba usilovat o to, aby měli právo je říkat. Toto právo si už sami vybojovali. Mandel se obrátil na Du Bosche: "Nelze vám věřit, pokud neusilujete o to, aby toto právo platilo i tam. Vaše náklonnost k demokracii zde je sice sympatická, ale přesto jste hodnoceni podle svého postoje k disidentům. Je to naše povinnost být solidární s těmi, kdo bojují za svobodu. Je neuvěřitelné, že otázka svobody byla přenechána Carteirovi, který vyzbrojuje katy iránského lidu." Mandel také řekl, že solidarita s disidenty nestačí, že je třeba navrhnut jiný model socialismu.

François Martou z Křesťanského dělnického hnutí připomněl, že jeho hnutí usiluje o demokratický a samosprávný socialismus. Vyslovil se pro solidaritu s disidenty.

V diskusi, která následovala, položil Bulhar Marinov otázku Jean Du Boschovi: "Je to opravdu socialistický stát, jestliže zavírá duševně zdravé do psychiatrických léčeben, jako se to stalo mně v Bulharsku?" Odpověď Du Bosche sice rozesmála sál, ale byla konsternující: "To přece nemá nic společného s definicí socialismu."

Věčer vystoupili, kromě belgických umělců, Wolf Biermann, Karel Kryl a s pantomimou signatářka Charty 77 Nika Brettschneiderová. Tímto kulturním programem konference skončila.

Účastníci konference přijali následující komuniqué:

Brusel 21. ledna 1978

Ve dnech 20. a 21. ledna 1978 se konala v Bruselu konference, organizovaná Výborem 1. máje /za demokratické svobody a práva pracujících v zemích východní Evropy/ a Kruhem svobodného rádání Svobodné univerzity v Bruselu, již se účastnili soudruzi z Německa, Švýcarska, Velké Británie, Kanady, Francie, Rakouska, Lucemburska a Belgie, mezi nimiž mnozí členové následujících výborů:

- Sozialistisches Osteuropakomitee /Německo/
- Comité de solidarité avec les oppositionnels des Pays de l'Est /Švýcarsko/
- Labour Focus on Eastern Europe /Velká Británie/
- Committee in Defence of Soviet Political Prisoners
- Comité du 5 janvier/Francie/ /Kanada/
- Sozialistisches Osteuropakomitee/Lucembursko/
- Comité du 1 mai /Belgie/

Konference umožnila konfronatci četných opozičních osobností Východu /J. Pelikán, Z. Mlynář, L. Kavín, V. Bělocerkevský, Pomian, W. Biermann, S. Marinov.../ a angažovala se v ní také belgická levice.

My všichni, kteří jsme se účastnili tohoto fóra, jsme s radostí přijali poseství mluvčích Charty 77 /viz informace o Chartě č.1, kde publikován dopis Charty 77 z 9.1.78 do Bruselu - pozn.red./ a Výboru společenské sebeobrany /KOR/, která nám byla zaslána. V odpověď na tyto výzvy se zavazujeme v našich organizacích a příslušných zemích jakož i v dělnickém hnutí ~~yxk~~ v našich zemích jako celku usilovat o rozvinutí činnosti na obranu demokratických práv a svobod pracujících v zemích Východní Evropy. Zavazujeme se také, že budeme organizovat a koordinovat solidaritu se vsemi obětmi útisku v těchto zemích. Internacionalizace hnutí solidarity, která v rámci zemí Východu už existuje vzhledem k Chartě 77, musí na Západě odpovídат internacionálizaci našeho boje ve prospěch opozice východoevropských zemí.

Učiníme z roku 1978 rok mezinárodní solidarity proti útisku ve všech jeho podobách ve východoevropských zemích. Není socialismu bez nejšířších svobod.

/Zpracováno podle belgických listů Le Soir, Le Peuple, Le Drapeau Rouge, La Cité, De Standaart - vše z 23. ledna 1978./

CHARTA 77: ÚLOHOU ODBOROVÉHO HNUTÍ JE BOJOVAT PROTI BEZPRAVÍ VŠUDE, KDE SE VYSKYTUJE

Dopis sjezdu Světové odborové federace ze 6.4.1978 - autorizovaný překlad francouzského originálu - který několik dnů před zahájením sjezdu předali Světové odborové federaci osobně signatáři Charty 77 Jiří Hájek a Zdeněk Jičínský. /Dopis je také posledním textem Charty 77, který jako mluvčí Charty 77 podepsal ještě Jiří Hájek./

Vážení soudruzi,

obracíme se na Vás sjezd, který se sešel v našem hlavním městě, abychom vás požádali o podporu pro naše spoluobčany, propuštěné z politických důvodů ze zaměstnání. Nemohou nalézt práci vůbec nebo v souladu s kvalifikací, schopnostmi a zkušenostmi; jsou tak převážně odkázáni na málo placená nekvalifikovaná manuální či administrativní zaměstnání.

Desetisíce občanů ztratily kvalifikovaná zaměstnání po roce 1968, protože se podíleli -v souladu s *Ytehdejší/ politikou vedení státu*-na reformě demokratizující socialismus v Československu a protože nesouhlasily s vojenskou intervencí, která tento pokus přerušila. Dnes se na postavení většiny z nich nic nezměnilo.

V minulých měsících ztratili svá místa další spoluobčané, protože podepsali Chartu 77 nebo odmítli hlasovat pro rezoluce, odsuzující toto prohlášení. Charta 77 přitom pouze upozorňuje čs. státní orgány, že občanům nejsou zaručena některá práva, která jim náleží podle našeho právního řádu. Součástí našeho práva jsou i mezinárodní památky o občanských, politických, sociálních, hospodářských a kulturních právech, ratifikované Federálním shromážděním ČSSR v r. 1976. Naše odborová organizace - ROH - nejen neposkytla perzekvovaným občanům podporu, ale řadu z nich dokonce vyloučila ze svých řad.

V Československu prakticky neexistuje nezaměstnanost a občané mají relativně vysoký stupeň sociálních jistot. Význam těchto skutečností nepodceňujeme. Tyto jistoty však moc odnímá těm, kdo v socialismu nevidí jen chléb a práci pro všechny, ale také rozvoj občanských práv a svobody každého jednotlivce. Od socialismu jsou neoddělitelná taková základní práva jako svoboda slova, projevu, shromažďování, právo na svobodné přijímání a šíření informací a kulturních hodnot, právo na rovný přístup ke vzdělání, na volbu povolání a zaměstnání podle kvalifikace a bez jakékoli diskriminace, právo na stavku. Jsme přesvědčeni, že boj proti pracovní diskriminaci a za všechna občanská práva nelze omezovat pouze na kapitalistické země. Úlohou odborového hnuti je bojovat proti bezpráví všude, kde se vyskytuje. Nelze např. účině a věrohodně odmítat "Berufsverbot" v Německé spolkové republice a přehlížet tytéž skutečnosti v Československu. Je politováním hodné, že člen Světové odborové federace, Revoluční odborové hnuti, v tomto směru neplní svoji úlohu.

Zádáme vás proto, abyste v duchu odborové solidarity poskytli podporu čs. občanům, pronásledovaným za občanské a politické postoje.

S upřímným pozdravem a přáním zdaru vašemu kongresu
prof. dr. Jiří Hájek Marta Kubišová dr. Ladislav Hejdánek
mluvčí Charty 77 mluvčí Charty 77 mluvčí Charty 77

P.S.: Příslušnou dokumentaci k pracovní perzekuci čs. občanů jsme zaslali sekretariátu SOF již v loňském roce a naposledy 18.XX 2.1978.

Praha 6. dubna 1978.

oooooooooooo

CHARTA 77: RESPEKTOVÁNÍ LIDSKÝCH PRÁV NENÍ VNITŘNÍ ZALEŽITOSTÍ TOHO KTERÉHO STÁTU, ALE VĚCI VŠECH /dopis/ LIDI

Pan Gustáv Husák, prezident ČSSR

Vážený pane prezidente,

v souvislosti s prohlubujícími se přátelskými vztahy mezi ČSSR a NSR a Vaší nadcházející návštěvou v NSR zvýšil se v zahraničí, zvláště v NSR, zájem o respektování lidských práv u naší země, o případy některých čs. politických vězňů a o perzekuce signatářů Charty 77. Je nám známo, že na čs. vládu bylo v této věci apelováno, aby revidovala některé své postupy a projevila více velkorysosti. Zájem zahraničních činitelů o tyto otázky vítáme, protože se domníváme, že řespektování lidských práv není vnitřní záležitostí toho kterého státu, ale věci všech lidí, a že zlepšení situace v této oblasti je jedinou pevnou a trvalou základnou i pro zlepšování vztahů mezi národy, jak to ostatně zdůraznil i Závěrečný akt helsinské konference.

S ohledem na tento zvýšený zájem, který bude zřejmě provázet i Vaši návštěvu, považujeme za nezbytné Vás upozornit, že perzekuce občanů zasazujících se o dodržování lidských práv nebo naplňujících tato svá zákonné zaručená práva, v naší zemi bohužel neustaly, ale že u se v poslední době dokonce naopak zesílily.

V Bratislavě bylo dne 2.3.1978 zahájeno trestní stíhání pro údajné podvracení republiky podle § 98 odst. 1 tr. zák. proti signatáři Charty 77 Mariánu Zajíčkovi, římskokatolickému kaplanovi z Pezinku a proti Robertu Gombíkovi, římskokatolickému kaplánovi v Senci. Oba byli vziaati do vazby /1/, po deseti dnech sice propuštěni, ale dál jsou stíháni na svobodě. Toto stíhání je pozoruhodné tím, že tu jde o první případ, kdy je signatář Charty 77 obviněn výslovně a výhradně jen proto, že rozšiřoval text jejího prvního prohlášení. Je totiž stíhán za tom že spolu se svým spoluobviněným navštívil v Praze Pavla Kohouta, přijal od něho prohlášení Charty 77 a text eseje Jana Patočky, obé rozepsal a rozesílal svým známým, hlavně katolickým duchovním na Slovensku. Na případy ně-

/1/ ~~je vyplývá z písemné zprávy M.Z.~~ a R.G. byli ~~■■■■■~~ zadržováni dva dny jako podezřelí a další dva dny jako obvinění, ale ve vazbě nebyli. M.Z. se před Stb Charty 77 nezrekl, naopak se k ní stále hlásí. Pozn. red.

kterých osob, které samy Chartu 77 nepodepsaly, ale byly stíhaný a odsouzeny v souvislosti s ní, jsme upozornili už ve svém dopise čs. státním orgánům ze dne 11.3.1978. Ze se nyní takové stíhání obrátilo poprvé i proti signatáři, nezaráží nás proto, že bycnom je považovali za něco horšího než stíhání jiných osob, ale proto, že je v přímém rozporu s oficiálním tvrzením /např. předsedy vlády v listopadu 1977 ve Vídni/, že pro účast na práci Charthy 77 není a nebude stíhan zádný signatář.

Dne 24.3.1978 byl okresním soudem v Mostě odsouzen podle § 100 odst. 1/a tr. zák. za pobuřování k tvrdému nepodmíněnému trestu dvaceti měsíců vězení Gustav Vlasatý, který je od 30.1. ve vazbě, a to pouze proto, že měl ve své kanceláři na nástěnce výstrížky z čs. oficiálního tisku o snižování životní úrovně pracujících na Západě a rostoucím blahobytu v ČSSR a vedle nich své starší a novější výplatní pásky, dokládající snížení jeho platu o několik set korun.

Dne 11.4.1978, tedy právě ve dnech Vaší návštěvy v NSR, bude před obvodním soudem v Praze 1 probíhat hlavní líčení v trestní věci proti signatáři Charthy 77 Ivanu Jirousovi, uměleckému vedoucímu skupiny The Plastic People, který je stíhan -už potřetí- za výtržnictví podle § 202 tr. z., tentokrát proto, že svým nekonformním vystoupením na vernisáži údajně narušil důstojný průběh vernisáže. /2/

Signatáři Charthy 77 Michal Kobal a Ivan Maňásek jsou už několik týdnů ve vyšetřovací vazbě a jsou obviněni z pobuřování podle § 100 tr. z., protože prý rozmnožili a pokusili se rozšířit text, informující o některých jednáních stranických orgánů, o nichž nebyla veřejnost oficiálně spravena, a obsahující některé spekulativní úvahy o vnitřních poměrech v těchto orgánech. Tento text známe, a i když nemůžeme posoudit jeho pravdivost, víme, že je psán střízlivě a neobsahuje žádné útoky proti společenskému a státnímu zřízení nebo veřejným činům. Za těchto okolností by podle čs. právního řádu nemělo být ani jeho případné řízení trestné. Pokud je nám známo, nebylo obviněným zatím ani dokázáno, že rozmnožený text někomu předali.

Alarmující je případ Miroslava Černého /3/, který jsme již popsali a zveřejnili. Tento politický vězeň je vážně nemocen /pourazovou epilepsií/, je mu odpírána lékařská péče, je téměř nepřetržitě trestán samovazbou a podle posledních zpráv je vážně ohroženo jeho zdraví a možná i život /v poslední době zhubl o 22 kg/.

/2/ Dne 11.4. byl Ivan Jirous odsouzen k osmi měsícům odňtí svobody nepodmígněně v II. nápravně výchovné skupině. Obviněný i prokurátor se odvolali. Prokurátor požadoval trest v trvání dvou let, což zdůvodňoval postojem Ivana Jirouse ke státu a oficiální kultuře.

/3/ Správné rodné jméno je Miroslav, v různých textech až dosud chybně uváděno Miloslav. - Obě pozn. red.

Dne 29.3.1978 bylo vzneseno obvinění z návodu k trestnému činu útoku na státní orgán podle § 10 odst.1/b k § 154 odst.2 tr.z. proti signatářce Charty 77 novinářce Ottě Bednářové. Tohoto trestného činu se měla dopustit tím, že v době svého zadržení v pankrácké věznici naváděla prý svou spoluvězenkyni k tomu, aby veřejně pomluvila orgán NVÚ v Litoměřicích tvrzením, že byla zbita obuškem a bylo jí ublíženo na zdraví. Toto obvinění je nejn v příkrém rozporu se skutečností, ale je i v rozporu s platným právním řádem. Obvinění Otty Bednářové bylo spojeno s osobní prohlídkou, při níž bylo zabaveno větší množství strojopisných textů /4/. /5/

Považujeme za hluboce zneplíšňující skutečnost, že tak krátce po bělehradské konferenci oficiální státní místa současně s hlasitým ujištováním o široké garanci občanských práv a svobod v ČSSR stupňují represe včetně trestních postihů a věznění těch občanů, kteří se pokouzejí tato práva uskutečňovat, a to ještě v jejich nejelemen-tárnější podobě. Případy, o nichž jsme se zmínili, jakož i některé další, dokonce nasvědčují, že se po mnoha letech znova objevuje tendence k vykonstruovaným obviněním, vyplývající z toho, že úmysl někoho stíhat předchází věcným zjištěním, která by aspoň formálně takové stíhání zdůvodňovala. Nemůžeme v takové situaci přehlédnout zmíněná fakta a jsme rozhodnuti i nadále nám dostupnými prostředky upozorňovat na všechny skutečnosti, které jsou s těmito postoji v rozporu. V duchu této své snahy Vás žádáme, abyste přijal sdělení, obsažená v tomto dopise a využil své pravomoci preziden-ta republiky k zastavení veškerých nezákonných postihů.

V Praze dne 5.dubna 1978

Dr. Ladislav Hejdánek Marta Kubišová Dr. Jaroslav Šabata
mluvčí Charty 77 mluvčí Charty 77 mluvčí Charty 77

/4/ výhradně literárního charakteru - pozn.red.

/5/ Následoval kratší odstavec o dalších domovních pro-hlídkách, výsleších a postizích - bez udání jmen postizených. V době podpisu dopisu neodpovídalo skutečnosti /o domovních prohlídkách ze dne 6.až 10.4. viz informace na jiném místě tohoto čísla/. Odstavec byl vypuštěn nedopatřením při opisování ~~listu~~ kopie dopisu a redakce ho nemá nyní k dispozici. Čtenářům se omlouváme.

oooooooooooo

Dne 2.4.1978 se na Socialistický výbor pro Východní Evropu ~~zúčastní~~ v Berlíně a Hamburku obrátil signatář Charty 77 Petr Uhl. Ve svém dopise píše, že "porušování lid-ských práv vyvolává atmosféru strachu, v níž ... manipu-lovaní a terorizovaní lidé mohou být donuceni jednat pro-ti svým zájmem, a to v prvé řadě proti mezinárodní bez-pečnosti a mírovému soužití národů." Lidská práva jsou proto i "záležitostí sousedních národů a celého lidského společenství". Uhl píše proti "Berufsverbotu" v NSR a o

"atmosféře hysterie, kterou pod záminkou boje proti terorismu rozpoutávají stoupenci totalitních koncepcí" a "postupném omezování demokratických svobod" v NSR. Těší se ze solidarity s čs. politickými vězni a vyjadřuje přesvědčení, že mezinárodní úsilí o nápravu nejkřiklavějších případů porušování lidských práv v Československu "bude účinnější, zapojí-li se do něho organizace samotných pracujících, tj. v NSR především odbory a různé ná politická, kulturní a náboženská seskupení levicové a socialistické orientace, zejména pak široká obec sociálně demokratického členstva a voličstva." V závěru upozorňuje na případ Miroslava Černého z Liberce a na zdravotní stav tohoto politického vězne.

ooo00000ooo

Podle zpráv zahraničního rozhlasového vysílání z poloviny dubna obrátil se ve věci porušování lidských práv, jmenovitě v záležitosti politických vězňů, na předsedu sociálně demokratické strany Němcka /SPD/ Willy Brandta bývalý ministr zahraničních věcí Československa prof. dr. Jiří Hájek. Pokud je známo, obsah jeho dopisu nebyl zveřejněn; Hájek poslal dopis Brandtovi před návštěvou Husáka do NSR.

ooo00000ooo

Liberečtí stoupence hnutí za občanská práva a signatáři Charty 77 Jiří Kasal, Michal Dziaček, Tomáš Procházka, Jiří Křivský, Vladimír Marek, Ladislav Čerman, Milan Zapadlo, Josef Olšanský, Jan Svoboda, Roman Voborník, Vladimír Štučka, Jan Vodolán, Ivo Vojtíšek a Miroslav Strnad poslali dne 24.3.1978 dopis generálnímu prokurátorovi ČSSR Jénu Feješovi, v němž ho žádají o prošetření a obnovení soudního řízení případu Miroslava Černého z Liberce. Uvádějí fakta jeho případu a odsouzení, které je podle nich v rozporu s ústavou a oběma mezinárodními smlouvami. "Jestli Miroslav Černý kritizoval ve svém letáku řečená, měl v podstatě pravdu i v tom, že důvodem jsou jisté obavy příslušných míst, že při zveřejnění plného textu Charty 77 by tato získala sympatie mnoha lidí, kteří dosud neměli možnost se s ním seznámit, což potvrzuje i projev federálního ministra vnitra J. Obziny na Vysoké škole politické UV KSC dne 24.2.1977", píše signatáři dopisu. Dále poukazují na to, že M.Č. byl "odsouzen bez jakéhokoliv přímého důkazu" a na jeho současný zdravotní stav. Bylo by též ku propsečku, píše čtrnáct libereckých občanů, kdyby některé čs. zákony, např. právě pobuřování a výtržnictví, byly zrevidovány a upřesněny ve svých definicích, jelikož jejich nynější znění je příliš obecné,...což má za následek, že tyto paragrafy mohou být použity téměř na všechnou činnost, podle uvážení soudu. - V originále dopisu jsou uvedeny i adresy jeho signatářů.

ooo00000ooo

INFORMACE VÝBORU PRO PROPUSTĚNÍ VÁCLAVA HAVLA, JAROSLAVA KUKALA A PAVLA LANDOVSKÉHO

Výbor vzal se zadostiučením ná vědomí zprávu o propustění Václava Havla, Jaroslava Kukala a Pavla Landovského; pokládá je za první krok k jejich úplnému očísťení. Obvinění všech tří ovšem nadále trvá; pokračuje se ve výsleších a navíc bylo vzneseno další obvinění proti Pavlu Landovskému pro údajné vyhrožování násilím skupině obyvatel.

V důsledku soustavného šikanování a provokací požádal Pavel Landovský o povolení delšího pracovního pobytu v cizině. Výbor tuto jeho žádost plně podporuje a vzhledem k uvedeným okolnostem pokládá i nadále za potřebné pokračovat ve své práci. Výbor pro propustění Václava V Praze 5. března 1978 Havla, Jaroslava Kukala a Pavla Landovského

- - - - -

V.Havel, J.Kukal a P.Landovský byli v téchto dnech předvoláni na 21.4.1978 k vyšetřovateli prokuratury, který je chce seznámit s výsledky vyšetřování. Tento úkon je podmínkou k tomu, aby prokurátor vypracoval obžalobu a podal ji soudu.

ooooooooooo

Rudolf Battěk: NEBUDEM NADÁLE V ŽÁDNÉ POLOILEGALITĚ A NENECHÁME SE VYHAZOVAT Z VLASTNÍ ZEMĚ

Z otevřeného dopisu signatáře Charty 77 Rudolfa Battěka sociálně demokratickým předákům Willy Brandtovi, Bruno Kreiskému a Olofu Palmemu

Vážení pánové!

/.../ Cs. socialisté /.../ se totiž nemohou v současné době organizovat, nemají žádný tiskový orgán či časopis, ale nemohou se dokonce ani neformálně sejít a povídovat o otázkách svého sociálně politického zájmu bez nebezpečí policejního zásahu.

O tom, že mé tvrzení není pomluvou, svědčí události minulých dnů. Počínaje dnem 6.dubna 1978 byla zahájena rozsáhlá ústředně řízená policejní akce proti řadě občanů v sovětskosti s prohlášením Sto let českého socialismu. Mezi postiženými jsou univ.prof.dr. Miroslav Černý z Prahy, nášvynikající literární vědec a kritik, doc. dr. Jaroslav Mezník, historik z Brna, odsouzený v politických procesech v r.1972, Přemysl Janýr z Prahy, nucený přerušit studium na novinářské fakultě a t.ř. zaměstnán jako montážní dělník, dále Jiří Müller z Brna, studentský vůdce z let 1968-69, pět let vězněný, za-

městnaný v současné době jako čistič výloh, a konečně i autor tohoto dopisu.

/V dalším textu popisuje R.B. okolnosti domovních prohlídek a výslechů. Prohlídky v bytech V.Černého, R.Janýra a J.Mezníka byly 6.4., u J.Müllera a R.Battěka 10.4. Kromě zmíněného textu Sto let... byl zabaven i materiál

"Názory a východiska". /

/.../v povolení generálního prokurátora k provedení domovních prohlídek u Jiřího Müllera a Jaroslava Mezníka je jako důvod uvedeno "materiály související s Char-tou 77./.../ V tom je hrozba i nebezpečí.

Ale my přece žádné zákony neporušujeme! Čeho se vlastně Komunistická strana Československa obává? Jestliže se skupina 23 signatářů socialistické, evangelické a euro-komunistické orientace přihlašuje ke "staletým" tradi-cím počátků dělnického a socialistického hnutí aniž by si vyjádrala "souhlas úřadů", nelze to přece považovat za porušení zákonů. Ale jestliže na základě takového textu je zahájena rozsáhlá policejní akce proti některým sig-natářům i nesignatářům, klade takové počinání mnoho ne-příjemných otázek. /.../

Budeme se bránit jako občané, socialisté a demokraté. Budeme soičasně bránit všechna práva zaručená ústavou a přijatými mezinárodními pakty a budeme žádat, aby vysím právním normám byly přizpůsobeny normy nižší úrovně a zajištěna jejich nedeformovaná interpretace. Každý však musí pochopit, že nemůžeme přistoupit na vedení politického dialogu prostřednictvím policejních orgánů. Je tragický omyl, domnívá-li se někdo, že je nás jen hrstka tzv. "ztroskotanců a zaprodanců". Nebudeme nadále v žádné poloilegalitě a nenecháme se vyhazovat z vlastní země žádnými doporučenými k vystěhování. Jsme zde a žádáme evropské socialistické a eurokomunistické strany a evropskou demokratickou veřejnost o vsestrannou podporu a pomoc. /.../ V Praze 1.4.1978 Ing. Rudolf Battěk

Křížíkova 530/78
180 00 Praha 8-Karlin
telef. 229 8067

• • • • •

Podrobnou zprávu o domovní prohlídce a výsleších ve dnech 6. a 7.4. vypracoval Přemysl Janýr. Pro nedostatek místa ji nemůžeme zveřejnit. Citujeme jen ze začátku zprávy: Usnesení o domovní prohlídce je zdůvodněno trestním stí-háním pro § 98 - podvracení republiky - tr. zákona, zahá-jeným dne 6.1.1977 pod č.j. ČVS:VS-3/120-1977. "Vyplynu-lo důvodné podezření, že P.J. ve svém bytě přechovává materiály, související s písemností 'Prohlášení Charty 77'." Domovní prohlídku prováděl vyšetřovatel VS StB pplk. Oldřich Noga a orgány SNB mjr. Alois Had a por. Kvě-tošlav Konout.

oooooooooooo

TRESTNÍ STÍHÁNÍ MARIÁNA ZAJÍČKA A ROBERTA GOMBIKÁ

č.j.:VS:ČVS:2/1978 V Bratislavě dňa 2.5.1978
U Z N E S E N I E

Podľa ustanovenia §16, odst.1 tr. por. stíham:
1/Mariána Zajíčka, nar.22.1.1951 v Dubovej, okr. Bratisla-va-vidiek, povolaním kaplán rím.-

kat.církvi v Pezinku, slobodný, bytem
Bratislava, Jána Osobu č.15,
t.č.ve väznici MS v Bratislave

2/Roberta Gombíka, nar. 30.7.1949 v Bošanoch, okr. Topoľčany,
povolaním kaplán rím.-kat.církvi v
Senci, bytom Komárno, Leninove sady -
slobodáreň, č.39,
t.č.ve väznici MS v Bratislave

ako obvinených z trestného činu spolupáchateľstva k tr.
činu podvračenia republiky podľa § 9 odst.2 k § 98 odst.1
tr.zákona, lebo na základe zistených skutočností je do-
statočne odôvodnený záver, /že/ obv.Marián Zajíček a Ro-
bert Gombík z nepriateľstva k socialistickému spoločen-
skému a štátному zradeniu republiky začiatkom februára
1977 po vzájomnej dohode obv.Marián Zajíček na Farskom
úrade rím.-kat.církvi v Pezinku a obv.Robert Gombík na
Farskom úrade v Senci rozmnžili na písacích strojoch
väčší počet výtlačkov /najmenej 140 kusov/ "Prehlásenia
Charty 77" a ďalšie písemnosti súvisiace s Chartou 77,
ich obsah hrubo napadá socialistické spoločenské a
štátne zriadenie republiky, ktoré potom poslali svojim
známym rím.-kat.duchovným na území SSR a ďalším osobám.

O d ô v u o d n e n i e

Obvinení po vzájomnej dohode koncom januára 1977 odces-
tovali z Bratislavu do Prahy s úmyslom získať písomnosť
Prehlásenie Charty 77. Za týmto účelom v Prahe navštívili-
li jednoho zo signatárov Charty 77 - Pavla Konouta, ktor-
ý im dal jeden výtlačok Prehlásenia Charty 77 a od Jána
Patočku dostali ďalšiu písomnosť Čím je a čím nie je
Charta 77.

Obvinení s obsahom týchto protištátnych písomností sú-
hlasili a dohodli sa na ich rozmnožovaní a rēsirování.
Rozmnožovanie previedli na svojich pracoviskách v Pezin-
ku a Senci na vlastných písacích strojoch zn.Chevron a
Consul rozoslali prostredníctvom poštového úradu v Bra-
tislave určeným adresátom a ďalším osobám.

Uvedené skutočnosti sú potvrdené vlastným priznaním
obvinených Zajíčka a Gombíka, výpovedmi svedkov - Jána
Košču, Anny Jakubíkovej, Rudolfa Zajíčka a ďalšími ako
aj materiálami zaistenými pro domových prehliadkach v
bytoch obvinených a zadržením predmetných poštových zá-
silok.

Na základe uvedených skutočností je odôvodnené podo-
zrenie zo spáchania horeuvedeného trestného činu a pre-
to bolo rozhodnuté tak ako je uvedené vo výrokovej časti
tohto uznesenia.

Uznesením vyšetrovateľa ŠTB zo dňa 6.2.1978 bola trest-
ná vec podvračania republiky podľa § 98 odst.1 tr.záko-
na podľa § 2, odst.1 tr.poriadku zo spoločného konania
na Správe vyšetrovania ŠTB v Prahe, ktoré bolo začaté
dňa 6.1.1977 pod č.j. DS-11/02-77, /vylúčená/.
Poučenie: Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť,
ktorú možno podať do troch dní od jeho doručenia u vy-
šetrovateľa ŠTB. Sťažnosť nemá odkladný účinok.

ZPRÁVA Z TELECÍHO

Ve středu a ve čtvrtek, 12.-13.4.1978 proběhlo tzv. úřední jednání mezi pracovníky krajské správy SNB v Hradci Králové /StB/ a starostvstvem českobratrského evangelického sboru v Telecím. Předvoláni byli funkcionáři starostvstva a podle uvážení krajské správy SNB patrně aktivnější členové starostvstva sboru /správní orgán, složený ze zvolených členů sboru, v Telecím v počtu 12, a duchovního jakožto virilního člena/. Předvolán nebyl duchovní sboru, Tomáš Bísek, signatář Charty 77.

K úřednímu jednání bylo takto vyzváno 7 lidí, vždy po dvou do oddělených služebních místností SNB v Poličce, postupně dva dopoledne a dva odpoledne, takže jednání v podobě výslechu a sepsání protokolu trvalo v rozmezí asi mezi dvěma a pěti hodinami.

Projednávány byly převážně záležitosti duchovního T.Bíška, jeho podpis Charty 77, způsob informování staršovstva o tomto kroku, podpis dopisu k bratří a sester českobratrské církve evangelické o vzáthu církve a státu /1/, finanční záležitosti, styk s cizinci, odpovědnost vůči sboru, pracovní aktivita atd.

Snaha pracovníků krajské správy SNB byla ukázat činnost Charty 77 jako nezákonu a tudíž veškerou činnost duchovního v otázce lidských práv a svobod jako aktivitu, která povede k odnětí státního souhlasu k duchovenské činnosti nebo k přeložení nebo k jinému druhu postihu.

Odpovědi a výpovědi starších do protokolů směřovaly převážně ke kladnému uznání práce duchovního T. Biska ve sboru, ale byly velmi rozmanité v oblasti vyšetřovaných otázek, protože starší mají povědomí více o vlastních sborových věcech než o ostatních záležitostech a po propagandistické kampani proti Chartě 77 byly výpovědi některých poznamenány obavami z možného postihu. Podle dojmu některých předvolaných šlo mimo jiné o snahu SNB zbavit se odpovědnosti za případný postih a přenést váhu tohoto rozhodnutí na staršovstvo sboru, respektive na církev.

Osobně bych charakterizoval postup orgánů SNB jako hrubý zásah do vztahů staršovstva a duchovního a využití činnosti duchovního, která není nezákonné a je všeobecně známa i státním orgánům již déle nežli rok, k pokračujícímu zastrasení členů církve v Telecím /kde to není poprvé/ i v okolních sborech a tím potlačení života církve.

V Telecím 19. dubna 1978 ing. Tomáš Bísek, čbr. ev. vikář
569 94 Telecí 129, o. Svitavy

Určeno: - Seniorátnímu výboru
poličského seniorátu
- Synodní radě českobratrské církve evang.
- Mluvčím Charty 77

/1/ Obsáhlé podání zaslané Federálnímu shromáždění ČSSR dne 7.5.1977 - pozn. red.

KE KRITICKÝM POSTOJŮM JANA TESAŘE, které vyjádřil v otevřeném dopise mluvčímu Charty 77 Jiřímu Hájkovi z 20.2.78, se rozvinula diskuse. V minulém čísle jsme publikovali odpověď Jiří Hájka na Tesařův dopis; ~~zadupí~~ zveřejnili jsme i dopis č.5 mluvčího Charty 77 Ladislava Hejdánka, v němž podrobuje kritice Tesařův postup a jeho názory. Hejdánek napsal další dopis -č.6 z 16.3.- v němž formuluje své výhrady ke konzervativním tendencím v Chartě 77. Otevřený dopis Janu Tesařovi napsal dne 5.března signatář Charty 77 historik K. Luboš Kohout; staví se plně za Hájkovy názory, které interpretuje svým způsobem. Na tento dopis reagoval otevřeným dopisem Luboši Kohoutovi dne 31.března Petr Uhl, další signatář Charty 77, odmítá v něm názory Luboše Kohouta a kriticky hodnotí Tesaře, Hájka a zvláště pak působení exkomunistické opozice. Zdá se, že v posledních týdnech diskuse slabne a přesouvá se na jiná temata.

•••••

ZNAMÝ REVOLUCIONÁŘ A BOJOVNÍK MEZINÁRODNÍHO DĚLNIČKÉHO HNUTÍ FRANTIŠEK KRIEGEL oslavil dne 10.dubna 1978 své sedmdesáté narozeniny. Tohoto výročí vzpomnělo ve svém tisku mnoho oddílů tohoto hnutí, jemuž František Kriegel zasvětil celý svůj život. Blahopřejné telegramy mu poslali mj. předseda organizace býv. svýcarských bojovníků ze španělské interbrigády Linggi, Manolo Azcarate za Výkoný výbor KS Španělska a Sten Anderson, gen. tajemník švédské sociálně demokratické strany. Připomeněme, že Chartě 77 se dostalo té cti, že František Kriegel patří mezi její první signatáře. Již po 14 měsíců hlídkují před jeho bytem příslušníci VB a kontrolují všechny návštěvy.

•••••

Dne 7.4.1978 byl v Praze vydán text STO LET ČESKÉHO SOCIALISMU, který na jeden a půl straně strojopisu připomíná založení Českoslovanské sociálně demokratické strany dne 7.4.1878 v Březnově a připomíná požadavky tohoto hnutí. Signatáři prohlášení se hlásí k tradicím počátku naseho dělnického a socialistického hnutí a zdůrazňují, že mnohé jeho požadavky nebyly splněny; některých z nich bylo sice v průběhu sta let dosaženo, ale po r.1948 a 1968 byly opět zrušeny. Prohlášení podepsali Rudolf Battěk, Václav Havel, Ladislav Hejdánek, Přemysl Janýr, Bohumíra Komárková, Anna Koutná, František Kriegel, Karel Kyncl, Milan Machovec, Jaroslav Mezník, Ervin Motl, Jiří Müller, Petr Pithart, Aleš Richter, Zuzana Richterová, Gertruda Sekaninová-Čakrtová, Jan Šabata, Jaroslav Šabata, Jan Simsa, Jan Tesař, Jakub Trojan, Zdeněk Vašíček a Jan Vladislav. /Všechni jsou signatáři Charty 77./

•••••

RUDOLF BATTĚK vydal v Praze dne 21.března 1978 POLITICKÉ TEZE. Teze mají 21 bodů na třech stranách strojopisu a snaží se postihnout vazby a funkci politického a vůbec společenského systému a jeho dynamiku.

•••••

DESET LET OD "PRAŽSKÉHO JARA" je čtyřstránkové prohlášení ze 4. dubna 1978, které podepsalo 28 bývalých členů KSČ: František Bláha, Jiří Dienstbier, Miluše Fischerová, Jiří Hájek, Milos Hájek, Robert Horák, Milan Hüblová, Ludmila Jankovcová, Karel Jroš, Zdeněk Jičinský, Jiří Judl, Miroslav Kabrna, Vladimír Kadlec, Erika Kadlecová, Luboš Kohout, Miro Kusý, Karel Kyncl, Ladislav Lis, Jaromír Littera, Klement Lukeš, František Pavlíček, Slávka Povolná, Škvarilová, Zdeněk Přikryl, Antonín Rusek, Rudolf Slánský, Věnek Silhán, Václav Vrabec. Všichni jsou signatáři Charty 77. Text je vzpomínkou na Pražské jaro; podrobnejší probírá zvláště Akční program KSC z dubna 1968, jímž signatáři dopisu se hlásí k jeho zásadám a konstatují, že nejsou naplněny. Kritická slova na adresu stranického vedení z r. 1968 jsou zmírněna jistým pochopením, aspoň pro období srpna 1968 - srpna 1969: "Moskevský protokol, který /odvlečení představitelé/ až na jedinou výjimku podepsali, jim však do značné míry do budoucna svazoval ruce. Jednostranným výkladem tohoto dokumentu, posíleným tlakem intervence, dosáhli odpůrci obrodného procesu jeho postupného potlačení a likvidace..." Popis událostí r. 1968 a následujících let není nijak spojován s politickým systémem, který se v Československu utvořil po r. 1945 a zvláště pak 1948. Zajímavý je rovněž názor signatářů na prohlášení na Chartu 77, "v níž se sdružili občané různých názorů a politického smýšlení, aby usilovali o dodržování a uplatňování zákonů o lidských a občanských právech v duchu zásad Pražského jara, že socialistická společnost může být jen demokratická, jinak nebude ani skutečně socialistická." Závěr prohlášení lze vyložit i tak, že je určen současnému vedení KSČ: "Nemá-li budoucí vývoj dostat velmi nebezpečný ráz, je nejvyšší čas řešit přezrálé problémy. Strach je vždy špatným rádcem, zvláště když odrazuje před nezbytnými změnami."

Ota Ornest, který byl v minulých měsících spolu se signatáři Charty 77 J. Ledererem, F. Pavlíčkem a V. Havlem odsouzen zprvu ke 3 a půl, později nejvyšším soudem ke 2 a půl rokům odnětí svobody, byl na základě milostí prezidenta republiky dne 6.4.1978 propuštěn z vězení, kde strávil téměř 15 měsíců. Milost není vázána podmínkou.

Ota Bokros

Podle předběžné informace byl signatář Charty 77, voják základní vojenské služby, odsouzen začátkem dubna t. r. vojenským soudem k trestu odnětí svobody v trvání 14 měsíců nepodmíněně, a to za tr. čin zběhnutí podle §282/1 tr. zákona.

V informacích o Chartě č.4 jsme zveřejnili dopis Charty 77 z 11.3.1978, v němž je m.j. uvedeno, že Miloslav Lojek byl odsouzen k 18 měsícům nepodmíněně. Ve skutečnosti byl odsouzen k 15 měsícům nepodmíněně.

Dne 7. dubna 1978 se u městského soudu v Brně konalo hlavní líčení ~~praktik~~ v trestní věci proti MARTINU ŠIMSOVI, protimůž se vede trestní stíhání svobodě pro trestný čin neplnění odvodní povinnosti podle § 267 odst.1 tr.z. Líčení bylo odročeno na 19. duben 1978 a v době uzávěrky tohoto čísla nebyl znám výsledek.

•••••

OTEVŘENÝ DOPIS ZPĚVÁKU JOHNNYMU CASHOVI poslali dne 5. dubna 1978 Marta Kubišová a Jaroslav Hutka. Připomínají v něm, že v den Cashova vystoupení v Preze, dne 11.4., bude souzen Ivan Jirotka, umělecký vedoucí skupiny Plastic People.

•••••

V nakladatelství Index v Kolíně n/Rýnem vyšla nedávno kniha v českém jazyce: POLITICKÝ VĚZENÍ - JIŘÍ LEDERER.

•••••

Vedení JAZZOVÉ SEKCE Svazu hudebníků se obrátilo dne 20.3. 1978 na své členy s naléhavou výzvou, aby vyjádřili svůj nesouhlas s postupem Svazu hudebníků proti Jazzové sekci. Díky solidaritě členů bylo skutečně zažehnáno nebezpečí bezprostředního zrušení této sekce.

•••••

Na čs. svaz novinářů a jeho odbokočky v televizi, Rudém právu a ČTK se dne 8.9.1.1978 obrátil signatář Charty 77, býv. redaktor RP a nyní dělník František Vaněček. V dopise líčí situaci za nacistické okupace a probírá opatření, která okupační moc a kolaboranti postupně zaváděli ve jménu národního socialismu. Vyjadřuje obavy, že obdobná opatření by mohla být v této zemi prosazena i v blízké budoucnosti.

•••••

Nehorázná provokace postihla dne 30.3.1978 rodinu Karla Bartoška, historika a signatáře Charty 77; na popud policie dopravila Pohřební služba ke dveřím bytu rakev s nápisem Karel Bartošek, a to v době kdy K.B. byl mimo byt. Rakev spatřily jeho děti, když šly ze školy. Loňského roku byla obětí podobného "žertu" policie Libuše Šilhánová, kterou dvakrát obtěžovali zřizenci Pohřební služby, kteří si přišli pro mrtvolu jejího muže Věnka Šilhána, jenž byl v oné době na chatě.

•••••

Signatáři Charty 77 z Karlových Varů Jiří Vaněk a Helena Vaňková vycestovali s rodinou dne 9.4. do Vídni, kde chtějí trvale žít. Vaňkovi se museli zříci státního občanství. Jiří Vaněk je první signatář Charty 77, který emigroval jako dělník podle původního i současného povolení. Počet signatářů Charty 77 žijících trvale v zahraničí se odhaduje na tři desítky.

•••••

Dne 14.4.78 zamítl obvodní soud pro Prahu 1 žalobní návrh signatáře Charty 77 ing. Petra Uhla, jímž se domáhal soudního zrušení výpovědi z pracovního poměru s n.p. Potrubí Praha. Rozsudek dosud nenabyl právní moci.

DOŠLÉ FEJETONY, ČLÁNKY, DOPISY ATP.:

Ivan Vyhnaník: Skaláci /fejeton/ 23.2.1978

Jiří Ruml: To sako bylo spatmě stříženo /polemika/10.3.

Ludvík Vaculík: Jaro je tady /fejeton/ 21.3.

Jiří Ruml: Kronika šedesátého osmého roku - březen

Jiří Ruml: Kronika šedesátého osmého roku - duben

Václav Havel: § 203 /fejeton/ 1.4.

/Spíše sociologická studie než fejeton,
ukazuje na některé aspekty trestního
stíhání za tr.čin příživníství./

Jaroslav Hutka: Staroměstský orloj /fejeton/ 31.3.

Rudolf Battěk: V předjaří o chůzi /fejeton/ 13.3.

Jiří Ruml: Hodina občanské výchovy /fejeton/ 10.4.

Iadislav Hejdánek: dopisy příteli, list č.3 /24/
z 2.2.78

/O dopisu č.6 pišeme na jiném místě, dopis č.5 jsme
zveřejnili v minulém čísle, listy č.1,2 a 4 do redakce
nepřišly./

Jan Moravec: Všeobecný stav maskarního bálu /fejeton/

Jaroslav Hutka: Konvoj do Murmaňska /fej./10.3.

oooooooooooo

OBSAH PŘEDCHÁZEJÍCÍCH ČÍSEL INFORMACÍ O CHARTĚ 77:

č.1 od 1.1.dø 14.1.1978:

Sdølení Ch 77 z 6.1.78 /výroční/

Dopis Ch 77 do Bruselu z 9.1.1978

Otevřený dopis P.Kohouta J.Obzinovi z 9.1. /o L.Hejdánkovi/

Informace o dopisu M.Rejchrta J.Svorcové, o interview

J.Hájka Spieglu, o udøelení rakouské st.ceny P.Kohoutovi

Informace o odvolacím řízení tr.věci s A.Macháèkem a V.Laš-

tuvkou o mìrnus dopisu 15 bý.v.poit.věznù v jejich prospøech.
K případu Ivana Jirouse - krátká informace o solidaritě

Informace o protestu přátel P.Uhla a A.Sabatové z 8.1.78

Odvolací řízení v tr.věci proti Otu Ornstromovi a spol.

Sdølení Ch 77 z 5.1.78 o připravované hladovce

č.2 od 15.1. do 6.2.1978:

Dopis Ch 77 do Bølehradu /z 10.1./

Sdølení Ch 77 z 18.1.1978 /o procesu s Ornensem a spol.

a s A.Macháèkem a V.Laštuvkou, se závør.øeøí J.Lederera/

Jiøí Bednáø: Zpráva pro Ch /o šikanování u soudu/

Fr.Pavlíèek: Závøreèné slovo před nejvyøšším soudem

Jan Thoma: Fr.Pitor odsouzen za rozšíøování prohlášení Ch77

Hladovka za Ivana Jiromse /seznam 100 úèastníkù hladovky/

Další protest proti útoku na L.Hejdánka z 10.1.78

Stížnosti a podnety /Vl.Stern, D.Suková, manželé Sukovi,
H.Klímová/

Fejetony

Dopis KOR přátelùm Čechùm a Slovákùm z 31.10.1977

Vyjádøení P.Uhla k teroru z 28.1.1978

Otevřený dopis P.Kohouta G.Husákovi z 30.1.78 /ples/

Petruška Šustrová: Naléhavá výzva /31.1.-ples/

O svědeckých výpovědích k plesu

Otevřený dopis ~~MÝM ZESENÍM VÁM~~ M. Brabencové a
M. Matzenaura ministru Obzinovi z 29.1.78 /ples/

Václava Benda: Neprošli /fejeton/ 28.-29.1.78

č.3 od 7.2. do 28.2.78

Ch 77: Dokument o právech a svobodách /č.15/ s přílohou
ve stručném výtažku

Stížnost Ch 77 gen.prokurátorovi z 3.2. /ples/

Výbor pro propuštění V. Havla, J. Kukala a P. Landovského-

Otevřený dopis Husákovi a Štrougalovi ze 17.2.78

Protest Jiřího Nahzelky z 14.2.78 J. Obzinovi /ples/

Petr Uhl dvěma zahraničním výborům solidarity - infor-
mace o dopisu z 8.2.78 /ples/

Výzva k mezinárodní akci odborového hnutí proti politice
motivovanému propuštění ze zaměstnání v Českoslo-
vensku - podle le Mondu z 16.2.78

Katolici proti diskriminaci a bezpráví - výtažek z dopisu
kardinálu Tomáškovi - v zastoupení ~~xxm~~ ostatních Ivan
Medek

Dopis Ladislava Lise Štrougalovi ze 6.1.78 - výtažek

K tr. věci proti ing. V. Valovi a spol. - inf. Anny Šabatové ml.
Petr Uhl: Informace o několika policejních akcích /Dejmal,
Maňásek, Kobal/ z 1.3.78

Fejetony, články, úvahy

Otevřený dopis J. Tesaře J. Hájkovi z 20.2.78

č.4 od 1. do 20. března 1978

Ch 77: Sdělení z 28.2.78 /ples/

I. Medek G. Husákovi z 9.2. /ples/

Inf. Výboru pro propuštění VH, JK a PL o propuštění z vaz-
by, 14.3.

Prohlášení VH, JK a PL po propuštění z vazby 14.3.78

Ke kritickým postojům Jana Tesaře:

- odpověď J. Hájka z 2.3.

- L. Hejdánek, list č.5 /26/ z 2.3./

Fejetony a poznámka o edici Petlici

Ch 77: O každém příkroří se bude vědět a nebude zapomenu-
to /dopis st. oránium z 11.3. o F. Pitorovi, A. Klímo-
vé, M. Lojkovi, M. Černém, Z. Hanusovi a Z. Čerovském/

Otevřený dopis Jar. Šabaty gen. prokurátorovi /o §98/ z 28.2.
Ivan Jirous je stále ve vazbě - dopis Ch 77 gen. prok. z 11.3.

Právo na svobodný pobyt v Praze - M. Soukupová kanceláři
prezidenta republiky dne 25.1.78

Inf. o propuštění z vazby Z. Těšínského

Ch 77: Prohlášení z 12.3. k Bělehradu "Na cestě vytyčené
v Helsinkách jsou velké ořekážky"

Nerichtě se oklamat Carterovými prohlášením!

Ch 77: Diskriminace v zaměstnání a povolání trvá -
dopis vládě z 19.2.78 /o situaci v MOP/

č.5 od 21.3. do 21.4. - viz titulní list